

Surullinen uutinen koskien Charles Stanley'n lehteä In Touch

Sad News About Charles Stanley's In Touch Magazine

July 25th, 2013 | Author: *Lighthouse Trails Editors*

Charles Stanley

Lighthouse Trails on katsellut kauhulla viimeisten muutaman vuoden ajan, kun Charles Stanley'n lehti In Touch (Kosketuksessa) on tehnyt päätöksen mainostaa kontemplatiivisia/esiintulevia nimiä. Kun toimittajamme hankkivat lehden elokuun 2013 numeron ja näkivät Jonathan Wilson-Hartgrove'n kirjoittaman artikkelin, päätimme soittaa In Touch Ministries'iin saadaksemme tietää, kuka oli vastuussa lehden sisällöstä. Valitettavasti In Touch -lehden toimituksesta saamamme vastaus jätti meidät pahoihin aavistuksiin, että evankelikaalinen seurakunta on peruuttamattomasti viety.

Kerromme puhelinsoitosta, mutta katsokaamme ensin, kuka on Jonathan Wilson-Hartgrove.

Kesäkuussa 2011 Lighthouse Trails'in free lance -kirjoittaja Mike Stanwood kirjoitti artikkelin "[Contemplative Spirituality Lands on Charles Stanley's In Touch Magazine . . . Again.](#) (Kontemplatiivinen hengellisyys laskeutuu Charles Stanley'n In Touch -lehden . . . taas)" Tässä artikkelissa paljastettiin, että In Touch -lehden tammikuun 2011 numerossa oli In Touch'in toimituspäällikön Cameron Lawrence'n kirjoittama artikkeli, jossa oli esillä **Jonathan Wilson-Hartgrove**. Tuo artikkeli otsikolla "[The Craft of Stability: Discovering the Ancient Art of Staying Put](#) (Vakauden taito: Muinaisen paikallaan pysymisen taidon löytäminen)" korosti Rutba House'n (Wilson-Hartgrove'n koti) "päämäärätietoista kristillistä yhteisöä" ja heidän "päivittäistä rukousrutiiniaan." In Touch'in artikkeli totesi, että Rutba House on protestanttiseen perintöön juurtunut evankelikaalinen yhteisö ja että Wilson-Hartgrove on vihitty baptisti-pappi ja silti myös raportoi, että Rutba'n yhteisölliset periaatteet on lainattu benediktiinimunkeilta ja että kaikki heidän ponnistuksensa perustuvat pyhän Benediktuksen "[elämän sääntöön](#)".

Artikkelissaan Stanwood osoittaa, että **Wilson-Hartgrove** kuuluu "uuden munkkilaisuuden (New Monasticism)" liikkeeseen esiintulevassa kirkossa. Sinua auttaa ymmärtämään, kuinka vakava tämä tilanne on Charles Stanley'lle ja hänen työllensä, jos luet seuraavan osion Stanwood'in artikkelista:

Wilson-Hartgrove'n tiedetään viimeksi kirjoittaneen yhdessä luostari-aktivisti Shane Claiborne'n kanssa kirjan *Common Prayer: A Liturgy for Ordinary Radicals* (Yhteinen rukous: Liturgia tavallisille radikaaleille). Myös muita hänen kirjoittamiaan kirjoja voidaan luokitella esiintulevaan/kontemplatiiviseen kategoriaan. Esimerkiksi yhtä sellaista kirjaa nimeltä [New Monasticism: What It Has to Say to Today's Church](#) (Uusi munkkilaisuus: Mitä sanottavaa sillä on tämän päivän seurakunnalle) (1) ovat suositelleet mystiikan kannattajat Brian McLaren, Phyllis Tickle, [Tony Campolo](#) sekä katolinen pappi ja keskittävän rukouksen puolustaja [Richard Rohr](#). Mystikot resonoivat "uuden munkkilaisuuden" tahdissa – sen näkee selvästi.

Päättä katsoen uusi munkkilaisuus voi näyttää olevan OK monine hyvine töineen auttaessaan köyhiä ja puutteenalaisia. Taustalla oleva uskomussysteemi ei kuitenkaan sovi raamatulliseen oppiin, vaan ennemmin on nyt perustamassa kaikki käsittävän Jumalan valtakunnan maan päälle, jossa yksilöllinen pelastus on korvattu yhteisön pelastuksella koko maailmalle. Sovitus (atonement) korostaa vähemmän Jeesusta Kristusta ainoana sovituksena ihmisen synneistä ja sensijaan siitä tulee [at-one-ment](#) (yhdessä

tila), jossa koko luomakunta pelastuu tulella yhteen yhtenä (ja näkemällä ihmisen jumaluuden). Tällainen on se ”sovitus”, jota McLaren, Tickle ja Rohr kannattavat.

On tärkeää nähdä, että he eivät kannata vain uudesta munkkilaisuudesta tulevia hyviä töitä; uudestisyntyneet kristitythän ovat tehneet hyviä töitä auttamalla köyhiä ja puutteenalaisia vuosisatoja ja tekevät edelleen. Vaikka tämä uusi munkkilaisuus erottuu muilla hyvillä töillään, niin todellisuudessa mystiikka ja mystiikan perustavat uskomukset (s.o. panenteismi, valtakunta nyt jne.) ovat se, mistä se erottuu. Ja tämä on se tekijä, jonka Tickle, McLaren ja Rohr omaksuvat.

Lisäresurssit Wilson-Hartgrove'n verkkosivuilla sisältävät DVD:n nimeltä *Discovering Christian Classics: 5 Sessions in the Ancient Faith of Our Future (Kristillisten klassikoiden löytäminen: 5 istuntoa tulevaisuutemme muinaisesta uskosta)*, viiden viikon opinto-ohjelma kontemplatiivisuuden kannattaja Lauren F. Winner'in kanssa ([Girl Meets God](#), Tyttö kohtaa Jumalan) lukiolaisten tai aikuisten (hengellistä) ”muodostamista” varten. (Spiritual formation eli hengellinen ”muodostaminen” on kontemplatiivisuuteen liittyvä harhaoppi, jota on vaikea määritellä, kuten harhaoppia yleensä. Suom huom.) DVD:n [esittelyssä](#) sanotaan:

”Löydät [kääntymisen](#) ja rukouksen merkityksen erämaa-isiltä ja äideiltä; kuinka rakastaa Johannes Krysostomuksen saarnoista; Pyhän Benediktuksen elämän säännön ja kuinka siitä tuli yksi läntisen kristillisen hengellisyyden perustuksista; kuinka omistaa läheinen suhde Jumalaan [tietämättömyyden pilven](#) mukaan; ja mitä merkitsee 'ristisi ottaminen' [Tuomas Kempiläisen](#) kirjassa *Kristuksen seuraamisesta*.”

Toinen Wilson-Hartgrove'n kirja nimeltä *The Wisdom of Stability: Rooting Faith in a Mobile Culture*, (*Pysyvyyden viisaus: Uskon juurruttaminen mobiilikulttuurissa*) ohjaa lukijoita viisauteen, jonka lähteitä ovat [Lao-tzu](#), erämaamunkit, [Thomas Merton](#), Benediktiiniläinen hengellisyys, panenteisti ja interspiritualisti [Pierre Teilhard de Chardin](#) sekä benediktiiniläinen nunna Joan Chittister.

Beliefnet'in haastattelussa vuosi sitten Wilson-Hartgrove kertoi, kuinka ”me tarvitsemme ennen meitä menneiden viisautta.” Tämä viisaus, johon hän viittaa, ei tule Raamatusta, vaan kontemplatiivisilta ”benetiktiineiltä, jotka opettivat meitä aloittamaan päivän yhteisellä rukouksella.”¹

Nähtyämme, mitä on Wilson-Hartgrove'n hengellisen viisauden ytimessä, ei ole yllättävää saada tietää, että hän esiintyi hiljattain [hyvin esiintulevassa] [villihanhi-festivaalissa \(Wild Goose Festival\)](#). 2 Christian Post'in [artikkelin](#) mukaan Wild Goose Festival oli ”nelipäiväinen herätysleiri Pohjois-Carolina'ssa, jossa oli musiikkia, joogaa, liberaalia puhetta ja homojen&lesbojen hyväksymistä.”

Totuus on, että jokaisen, joka Wilson-Hartgrove'n lailla on vedetty Pierre Teilhard de Chardin'iin, on seurattava erilaista henkeä ja toista evankeliumia, tai vähintäänkin oltava suuresti petetty. Chardin, joka liitetään käsitteeseen ”kosminen Kristus,” ei peitellyt kirjoituksissaan sitä tosiasiaa, että uskoi, ei Raamatun Kristukseen, vaan kristustietoisuuteen jokaisessa ihmisessä.

Vaikka emme epäile Wilson-Hartgrove'n vilpittömyyttä ja huolta köyhistä ja puutteenalaisista, meidän on kyseenalaistettava hänen johdonmukainen kontemplatiivisten mystikoiden ja esiintulevien johtajien mainostamisensa ja hän varmasti ei näytä sopivalta kumppanilta In

Touch'ille, ellei In Touch ole tulossa esiintulevaksi. Syy, että sanomme tämän Wilson-Hartgrove'n vilpittömyydestä, liittyy puheluun, joka meillä oli In Touch -lehden toimittajien kanssa heinäkuun 23.päivänä 2013. Yksi toimittajista, jonka kanssa puhuimme, oli päätoimittaja Cameron Lawrence (ja myös se, joka kirjoitti vuonna 2011 artikkelin, jossa oli Wilson-Hartgrove). Lawrence kysyi meiltä olimmeko koskaan puhuneet Wilson-Hartgrove'n kanssa henkilökohtaisesti antaen ymmärtää, että hän on vilpittön ihminen, joka elää todeksi evankeliumia auttamalla puutteenalaisia. Vastasimme hänelle toteamalla, että käsiteltävänä oleva asia ei ole yksityinen vaan julkinen, koska Wilson-Hartgrove on julkisuuden henkilö (kirjat, konferenssit, artikkelit jne.). Sanoimme, että sillä ei ole väliä, mitä hän ehkä sanoo yksityisessä keskustelussa, mutta sillä on väliä, mitä hän opettaa toisille ja sillä on hyvin paljon väliä, että In Touch on mainostanut häntä.

Kun puhuimme Cameron Lawrence'n kanssa, sanoimme hänelle haluavamme tietää, kuka oli vastuussa Wilson-Hartgrove'n artikkelin laittamisesta lehteen, johon hän vastasi, että "koko toimitushenkilökunta" teki päätöksen. Kysyimme kiinnostaisiko häntä nähdä vähän dokumentaatiotamme, johon hän vastasi: "Olen käynyt Lighthouse Trails'in sivustolla ja minusta se ei ollut hyödyllinen." Toinen toimittaja, jonka kanssa puhuimme ja joka halusi pysyä nimettömänä, sanoi, että kuulosti, kuin olisimme olleet "noitajahdissa," johon vastasimme: "Ei, me olemme osa evankeliumin suojelutoimia."

Tällaisina aikoina on vaikeaa olla lannistumatta mielenkiinnon puutteesta kristillisessä älymystössä ja johdossa koskien kontemplatiivista/esiintulevaa kysymystä. Mitä vielä voisimme sanoa osoittaaksemme heille sitä, mikä meistä ja monista muista Raamattuun uskovista kilvoittelijoista näyttää niin selvältä? Monta vuotta sitten, kun DVD Be Still (Ole hiljaa), kontemplatiivinen infomainos, tuli ulos ja näimme Charles Stanley'n nimen lausunnoissa, jotka kannattivat DVD:tä, otimme yhteyttä hänen järjestöönsä ja puhuimme henkilökohtaisen avustajan kanssa. Hän hyväksyi tarjouksemme lähettää heille ilmaiseksi kirja *Time of Departing*, mutta sanoi, että Charles Stanley oli liian kiireinen lukeakseen sen. (**Kirja ei ole ilmestynyt suomeksi, mutta suomennoksen voi lukea [tästä](#).**)

Jos mystikot, joihin Jonathan Wilson-Hartgrove kallistuu, ovat oikeassa, niin Jeesuksen sanat, että Hän on ainoa tie Isän tykö, ovat väärässä. Et voi päästä sinne molemmilla tavoilla. Vastakkainen näkemys – se kontemplatiivinen – on, että Jumala on kaikessa, ihmiset mukaanlukien. Tämä on se, mitä kaikki mystikot kaikkialla uskovat. Ja jos se olisi totta, niin Vapahtajan tarve häviäisi eikä olisi enää mitään "yhden tien (one way)" tarvetta Jumalan tykö, koska Jumala jo asuu ihmisessä, joka on osa Jumalaa.

Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani. Joh. 14:6

Viitteet:

1. New Monasticism & The Emergent Church: FS Talks with Jonathan Wilson-Hartgrove: <http://blog.beliefnet.com/flunkingsainthood/2010/06/new-monasticism-the-emergent-church-fs-talks-with-jonathan-wilson-hartgrove.html>.
2. Learn more about the Wild Goose Festival here: **Left-Leaning 'Wild Goose' Festival Draws Ire of Evangelicals**